

Millioner kun vilde bringe en Brøkdel af dette Beløb til Landet. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer om noget at revidere deres Anskuelse om Landbrugets Stilling og lade være med disse hadefulde Angreb, som man alt for tidt ser, og som kun gør Skade.

Jeg har nu kun tilbage en Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister. Jeg har før omtalt dette Spørgsmaal her i Tinget, og naar jeg atter finder Anledning til at gøre det, er det grundet paa noget, jeg har læst i det Tidsskrift, som jeg staar med her i Haanden, „Nordisk Administrativ Tidsskrift“. I fjerde Hæfte for 1920 findes der refereret en Forhandling paa „Nordisk Administrativt Forbund“s første almindelige Medlemsmøde. Forhandlingen drejede sig om Anvendelse af teknisk uddannet Personale i Centraladministrationen. Forhandlingen indlededes af Departementschef, Statsraadssekretær Fr. V. Petersen, der nærmest holdt paa, at det saa godt som udelukkende maatte være Jurister, der ansattes som ministerielle Embedsmænd. Men en af Deltagerne i Diskussionen, Nordmanden Fylkesmand — hvilket vel nærmest er det samme som Amtmand hernede — Thorvald Løchen var af en anden Mening. Han holdt paa, at Fagkyndigheden burde have Sæde i selve Departementet. En saadan Ordning havde man indført i Norge, og han sagde, at den virkede godt. Han sagde, at Sagerne derved faar en hurtigere Afgørelse og en Afgørelse, der ligger det praktiske Livs Behov nærmere, end tidligere var Tilfældet — det er nemlig en ny Ordning, man har faaet i Norge, vistnok i 1900. Han tænker nærmest paa Landbrugs-sager, og det er ogsaa det, jeg nærmest har i Tankerne, naar jeg igen fremdrager Spørgsmaalet her.

Jeg har endvidere erfaret, at i den nye Republik Czeko-Slovakiet styres Landbrugsministeriets forskellige Afdelinger af Mænd, der hver paa sit Omraade er Fagmand. Een Fagmand har, hvad der angaar Husdyrene, en anden Planteavl, en tredje Grundforbedringen; og saaledes er der en hel Række Afdelinger, og de har til deres Bistand juridiske Konsulenter. Det er altsaa det modsatte af, hvad vi har: Vi har juridiske Embedsmænd, der spørger Fagkonsulenter, dernede er det de teknisk uddannede Folk,

der er Embedsmænd, og de har juridiske Konsulenter til Raadighed med Hensyn til de Sider af Sagerne, som har juridisk Betydning. Det Apparat, man har dernede, er nu alt for stort; men jeg synes, at det er det fornuftigste at have Folk, der forstaar hele Landbrugets Teknik, ogsaa den organisatoriske og fagmæssige, indenfor et saadant Ministerium og saa at have juridiske Konsulenter, der kan varetage den juridiske Side af Sagerne. Jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister overveje dette Spørgsmaal. Ganske vist er en saadan Ordning ikke tiltrængt, medens han er Minister, fordi han har den tekniske Uddannelse og Forstaaelse. Men vi har før set, at dette vigtige Ministerium har været ledet uden synderlig Forstaaelse af Landbrugets Tarv og Trang, og det kunde jo igen hænde; og saa var det dog vigtigt, om der var et Personale, som i ledige Timer kunde give Ministeren det fornødne Kursus.

Jeg forstaar egentlig ikke, hvorfor det altid skal være Jurister, der skal være Embedsmænd. Jeg kan ikke se, at den Eksamen gør Folk skikkede til alt muligt. Juristerne er meget nyttige, ja, ganske uundværlige; men i adskillige ministerielle Kontorer vilde det være meget gavnligt, om der var ansat fagligt uddannede Folk. Jeg lægger ikke ringe Vægt paa, om det kunde blive saaledes, at Landbruget fik Mænd ind, der paa Forhaand havde det praktiske Kendskab til dette Erhverv. Jeg vil tillade mig at anbefale denne Sag til Ministerens Overvejelse. Den er vanskelig — det er altid vanskeligt at indføre saadanne Ændringer —, men jeg har den Opfattelse, at Landbrugsministeren har bedre Betingelser end nogen anden for at kunne forberede en Ændring i den her nævnte Retning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg hørte med megen Interesse det ærede Medlem Hr. Pinstrups Beklagelser over Smedenés og Jernhandlernes Trustdannelse. Det er jo et Udslag af de frie Kræfters Spil — det, man har ønsket saa længe —, et absolut kapitalistisk Udslag, over hvis Virkninger det